

Publicerad 2007-09-10 22:09 av dieces

lyssna, var det någon som sa.

Hon står där och rörelserna från hennes mun

formar ord som kommer ut i slow motion som en scen i matrix.

Variabler och funktioner som jag för länge sen gett upp med att förstå.

Orden har förlorat sitt värde. Ohjälpligt.

Där står jag i skottlossningen och bara hoppas att skyddsvästen håller.

Jag vill ropa ur mina lungor: Lyssna! Men orden hakar upp sig någonstans mellan tanken och det vi kallar civilisation.

Plötsligt gör det desamma vad som sägs eller görs.

Jag är inte mer än en läckande stövel, en rolig detalj för tillfället

men dock så umbärligt sett ur ett historiskt perspektiv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren dieces med Poeter.se id #18608 innehar upphovsrätten